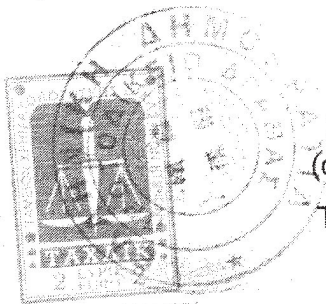

ΑΠΟΦΑΣΗ 15 /2024

(αριθ. εκθ. καταθ. αγωγής:

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΔΡΑΜΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Χρηστο Μακρυκώστα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αντωνία Καρυώτη, Πρωτόδικη, Μαρία Καραστάθη, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια, και από τη Γραμματέα Βάια - Αλεξάνδρα Μίκικη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 7 Δεκεμβρίου 2023, για να δικάσει την υπ' αριθμ. κατάθεσης αγωγή μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1)

και 2)

των οποίων η μεν δεύτερη εκπροσωπήθηκε στη δίκη από την πληρεξούσια δικηγόρο της, Δήμητρα Καρδάκου (Α.Μ. 9709 Δ.Σ. Θεσσαλονίκης), δυνάμει του από 05-05-2023 εγγράφου για παροχή πληρεξουσιότητας, νομίμως θεωρημένου για τη γνησιότητα της υπογραφής της παρέχουσας, η οποία κατέθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις μετά των σχετικών εγγράφων, σύμφωνα με το άρθρο 237 ΚΠολΔ, ενώ ο δεύτερος δεν παραστάθηκε.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε-ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ» που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφ. Μεσογείων 109-111, Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από την Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «ΡQH Ενιαία Ειδική Εκκαθάριση Ανώνυμη Εταιρεία, Ειδικός Εκκαθαριστής Πιστωτικών Ιδρυμάτων», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, οδός Γραβιάς 3 & Γρανικού, Τ.Κ. 15125 και εκπροσωπείται νόμιμα, που εκπροσωπήθηκε στη δίκη από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της,

Δ.Σ. Αθηνών), δυνάμει του με αριθμό ειδικού πληρεξουσίου της Συμβολαιογράφου Αθηνών Αθανασίας - Αντωνίας Δαβίλα - Μανδρέκα, ο οποίος κατέθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις μετά των σχετικών εγγράφων, σύμφωνα με το άρθρο 237 ΚΠολΔ.

Οι ενάγοντες άσκησαν στο Δικαστήριο αυτό εναντίον της πιο πάνω εναγόμενης τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου

αγωγή τους, της οποίας η συζήτηση προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 21.09.2023, οπότε και αποσύρθηκε από το πινάκιο, λόγω συμμετοχής των δικαστικών υπαλλήλων στην 24ωρη Πανεργατική Πανελλαδική Απεργία της Α.Δ.Ε.Δ.Δ.Υ. Ακολουθώντας δυνάμει της υπ' αριθμόν 111/21.09.2023 πράξης του Προέδρου Πρωτοδικών Δράμας, η κρινόμενη αγωγή προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης στο ακροατήριο παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως αναφέρεται παραπάνω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τα άρθρα 286 επ. ΚΠολΔ προκύπτει ότι η εκκρεμής δίκη διακόπτεται και όταν αποβιώσει κάποιος από τους διαδίκους. Η διακοπή επέρχεται από τη γνωστοποίηση στον αντίδικο του αποβιώσαντος του λόγου της διακοπής (θανάτου) από τους κληρονόμους του, που έχουν δικαίωμα να επαναλάβουν την δίκη (άρθρο 287 ΚΠολΔ). Αν οι τελευταίοι δεν γνωστοποιήσουν το θάνατο του διαδίκου ή τον γνωστοποιήσουν για να δηλώσουν ότι συνεχίζουν αυτοί την δίκη, ως κληρονόμοι εκείνου, η δίκη δεν διακόπτεται (ΑΠ 1228/2005 ΕλλΔνη 49,795 και ΤρΝομΠληρΔΣΑ).

Στην προκείμενη περίπτωση, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά τη σημερινή συζήτηση, η πληρεξούσια δικηγόρος της δεύτερης ενάγουσας, συζύγου του πρώτου ενάγοντος, με δήλωσή της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά του Δικαστηρίου τούτου, γνωστοποίησε στην ενάγόμενη, ότι ο πρώτος ενάγων, έχει αποβιώσει. Η γνωστοποίηση αυτή του θανάτου του πρώτου ενάγοντος στο ακροατήριο του Δικαστηρίου από πρόσωπο που έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη (δεύτερη ενάγουσα, σύζυγος του πρώτου ενάγοντος και νόμιμη κληρονόμος του), με δεδομένο ότι δεν ακολουθήθηκε από τη δήλωση για συνέχιση της διακοπείσας λόγω του θανάτου δίκης, επιφέρει, σύμφωνα και με όσα στην προηγηθείσα νομική σκέψη εκτίθενται, βίαιη διακοπή της δίκης ως προς τον πρώτο ενάγοντα (άρθρα 286 περ. α' και 287 ΚΠολΔ). Η δίκη συνεχίζεται κανονικά ως προς τους λοιπούς διαδίκους, δεδομένου ότι στην προκείμενη υπόθεση, που αφορά αγωγή εγγυητών κατά τραπεζικού

ιδρύματός για την απαλλαγή τους από την ευθύνη εγγυήσεως, δεν συνδέονται με δεσμό αναγκαστικής αλλά απλής ομοδικίας (άρθρο 288 ΚποΛΔ).

Κατά το άρθρο 862 ΑΚ, ο εγγυητής ελευθερώνεται, εφόσον από πταίσμα του δανειστή έγινε αδύνατη η ικανοποίησή του από τον οφειλέτη. Με τη διάταξη αυτή τίθεται ο κανόνας της ελευθερώσεως του εγγυητή, αν από πταίσμα (δόλο ή αμέλεια, έστω και ελαφρά) του δανειστή κατέστη αδύνατη η ικανοποίησή του από τον οφειλέτη, ενώ η εφαρμογή της εν λόγω διάταξης δεν αποκλείεται από ενδεχόμενη παραίτησή του εκ των προτέρων από το, κατ' άρθρο 855 ΑΚ, δικαίωμα διζήσεως. Λόγω του ενδοτικού χαρακτήρα της ανωτέρω ρύθμισης, ο εγγυητής μπορεί να παραιτηθεί εκ των προτέρων από το θεσπιζόμενο με αυτή ευεργέτημα (ελευθερώσεως), όχι όμως και για την περίπτωση κατά την οποία η ικανοποίηση του δανειστή κατέστη αδύνατη από δόλο ή βαριά αμέλεια του τελευταίου, δεδομένου ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 332 εδ.α ΑΚ είναι άκυρη κάθε εκ των προτέρων συμφωνία με την οποία αποκλείεται ή περιορίζεται η ευθύνη από δόλο ή βαριά αμέλεια (Ολ.ΑΠ 6/2000 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 53/2022 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 815/2021 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 267/2021 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 90/2021 Ω και Μαργαρίτης Μ - Μαργαρίτη Α. Επίτομη Ερμηνεία ΑΚ άρθρο 862 αριθμός 2, Γεωργιάδης Απ. Ειδικό Ενοχικό τ.ΙΙ παρ.20 αριθμός 151). Εξάλλου, ο ορισμός της αμέλειας, ως στοιχείου πταίσματος θεμελιωτικού λόγου ευθύνης, τόσο ενδοσυμβατικής όσο και αδικοπρακτικής, δίδεται με τη διάταξη του άρθρου 330 εδ.β ΑΚ, σύμφωνα με την οποία αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές, αυτή δηλαδή που πρέπει να καταβάλλεται κατά την συναλλακτική πίστη. Στον Αστικό Κώδικα δεν περιλήφθηκε ορισμός της βαριάς αμέλειας. Έτσι, με κριτήριο την βαρύτητα της αμελούς συμπεριφοράς, ως βαριά αμέλεια θεωρείται αυτή, όταν η απόκλιση από την συμπεριφορά του μέσου συνετού και επιμελούς ανθρώπου είναι ασυνήθιστα μεγάλη και ιδιαίτερα σοβαρή (ΑΠ 815/2021 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1431/2019 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, κατά τα κρίσιμα σημεία της, η ενάγουσα εκθέτει ότι, με το σύζυγό της, που έχει αποβιώσει, υπέγραψαν και οι δύο ως εγγυητές, στις 5 Οκτωβρίου 2006, τη με αριθμό 284/2006 σύμβαση δανείου και με αριθμό λογαριασμού 1966400040546 με την «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», σε

κατάστημα της Δράμας, για ποσό 40.000,00 ευρώ, για την κάλυψη επαγγελματικών αναγκών του υιού τους, που ανέλαβε εκείνος ως πρωτοφειλέτης, προκειμένου να αγοράσει το 50% κυριότητας ενός επαγγελματικού φορτηγού, την άδεια επαγγελματικής χρήσης του φορτηγού αυτού και να συμβάλλει στα έξοδα της επιχείρησης που σύστησε με τον συνέταιρο του, τον

Ότι τον Αύγουστο του 2010 ο πρωτοφειλέτης υιός τους σταμάτησε τις καταβολές του δανείου καθώς αδυνατούσε να τις αποπληρώσει, με ποσό μηνιαίας δόσης 303,73 ευρώ και άληκτο κεφάλαιο του δανείου στα 35.474,99 ευρώ. Ότι στην ανωτέρω σύμβαση δανείου, η ικανοποίηση της απαίτησης της δανείστριας και ήδη εναγόμενης κατέστη αδύνατη από πταίσμα και δη από βαριά αμέλεια αυτής, καθώς δεν μερίμνησε για την είσπραξη της απαιτήσής της αμέσως μόλις αυτή κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή, αλλά επιδεικνύοντας αδιαφορία και αδράνεια που αποκλίνει σοβαρά από την επιμέλεια του μέσου συνετού ανθρώπου, δεν στράφηκε εγκαίρως κατά του πρωτοφειλέτη της δανειακής σύμβασης, με αποτέλεσμα αφενός η οφειλή να αυξηθεί υπέρμετρα, αφετέρου η περιουσία του να μην επαρκεί για την κάλυψη της απαίτησης. Ότι, λόγω της οφειλόμενης σε βαριά αμέλεια της εναγομένης ματαίωση της ικανοποίησής της από τον πρωτοφειλέτη της σύμβασης, πρέπει να ελευθερωθεί η δεύτερη ενάγουσα από τη σχετική σύμβαση εγγύησης, κατά το άρθρο 862 ΑΚ, η δε παραίτησή της από το δικαίωμα ελευθερώσεως είναι άκυρη κατά το άρθρο 332 παρ.1 ΑΚ, λόγω συνδρομής βαριά αμέλειας της εναγόμενης. Ότι επίσης η δεύτερη ενάγουσα πρέπει να απαλλαγεί από την εγγύηση που παρείχε στο δάνειο, καθώς η εναγομένη γνώριζε ότι ο λόγος παροχής της εγγύησης ήταν η ιδιαίτερη σχέση του εγγυητή με τον πρωτοφειλέτη, ήτοι η ηθική υποχρέωση που είχαν ως γονείς για να βοηθήσουμε το τέκνο τους να λάβει δάνειο για την επιχείρησή του. Ότι επίσης, η εν λόγω σύμβαση εγγύησης είναι άκυρη, γιατί η δανείστρια εκμεταλλεύτηκε την απειρία της δεύτερης ενάγουσας περί τις συναλλαγές κατά τη σύναψή της, καθόσον, αφενός η δεύτερη ενάγουσα δεν διέθετε τη μόρφωση και την εμπειρία για να αντιληφθεί πως εγγυάται στην πραγματικότητα για το σύνολο του ποσού του πρωτοφειλέτη της σύμβασης, και δεν είχε τη σχετική νομική και οικονομική πληροφόρηση, αφετέρου οι υπάλληλοι της δανείστριας τράπεζας δεν την ενημέρωσαν για τις συνέπειες

ΒΕΒΛΗΘΗΚΕ

ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΗ

6

Handwritten signature

N

της εγγύησης και της αποδοχής των όρων περί παραίτησης από τα σχετικά δικαιώματά της. Ότι, επίσης, στην επίδικη σύμβαση με αριθμό 284/5-10-2006 εμπεριέχονται άκυροι και καταχρηστικοί οροί συναλλαγών, οι οποίοι δημιουργούν ακυρότητα της σύμβασης και ειδικότερα (α) ακυρότητα της ρήτρας παραίτησης της από τα νόμιμα δικαιώματά της ως εγγυήτρια που προβλέπονται στα άρθρα 853, 855, 856, 858, 861, 862, 863, 866, 867 και 868 του Αστικού Κώδικα, ως καταχρηστικής κατά το άρθρο 2 ν. 2251/1994, και (β) ακυρότητα του όρου που προβλέπει τη μετακύλιση της εισφοράς του ν. 128/1975, την κεφαλαιοποίηση και τον ανατοκισμό αυτής. Ότι επίσης, η σύμβαση εγγύησης είναι άκυρη λόγω ουσιώδους πλάνης της κατά τα άρθρα 140 και 141 ΑΚ, υπό την έννοια ότι όταν υπέγραψε τη σύμβαση δεν είχε καμία εμπειρία από τραπεζικές συναλλαγές, παντελώς άπειρη και χωρίς να έχει δανειοδοτηθεί από κάποιο πιστωτικό ίδρυμα, θεωρώντας ότι ήταν μια απλή τυπική διαδικασία, για να εγκριθεί το προσωπικό δάνειο του πρωτοφειλέτη υιού της πιο γρήγορα. Ότι τέλος, παρά το γεγονός πως δεν αποπληρώνεται το δάνειο από τον πρωτοφειλέτη ήδη από τον Αύγουστο του 2010, η εναγόμενη δεν κατήγγειλε την σύμβαση δανείου, ούτε προχώρησε σε νομικές ενέργειες εξωδικαστικές ή δικαστικές, προκειμένου να διεκδικήσει την ικανοποίηση της απαίτησής της, οπότε κατ' εφαρμογή του άρθρου 863 ΑΚ θεωρείται ότι η εναγόμενη έχει παραιτηθεί όλων των ασφαλειών που υπήρχαν για την εξασφάλιση της απαίτησής της από το συγκεκριμένο δάνειο και η δεύτερη ενάγουσα έχει ελευθερωθεί από τη σύμβαση εγγύησης. Με βάση το παραπάνω ιστορικό, η ενάγουσα κατ' εκτίμηση του αιτήματός της, ζητεί, αρχικώς, να αναγνωρισθεί η απόσβεση της εγγύησης και η ελευθέρωσή της, κατά τη διάταξη του άρθρου 862 ΑΚ, από την προαναφερθείσα σύμβαση εγγύησης που συνήψε με την εναγόμενη, καθώς η ικανοποίηση της απαίτησης της δανείστριας κατέστη αδύνατη από πταίσμα αυτής, κατά δεύτερον, λόγω ελλείψεως του δικαιοπρακτικού θεμελίου, κατά τρίτον λόγω ακυρότητας της ανωτέρω συμβάσεως εγγύησης λόγω αντίθεσης αυτής προς τα χρηστά ήθη, κατά τις διατάξεις των άρθρων 178 και 179 περ. α ΑΚ, κατά τέταρτον λόγω ύπαρξης άκυρων και καταχρηστικών όρων συναλλαγών, κατά πέμπτον λόγω ακυρωσίας της εν λόγω σύμβασης εγγύησης ως προϊόν πλάνης, σύμφωνα με τα άρθρα 140 επ. ΑΚ και κατά έκτον κατ' εφαρμογή του άρθρου 863 ΑΚ,

καθώς η εναγόμενη έχει παραιτηθεί των ασφαλειών που υπήρχαν για την εξασφάλιση της απαίτησής της από το συγκεκριμένο δάνειο. Τέλος, ζητά να καταδικασθεί η εναγόμενη στα δικαστικά της έξοδα. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αγωγή, της οποίας αντίγραφο επιδόθηκε στην εναγόμενη στις 30-01-2023 (βλ. την υπ' αριθμό 5.653/30-01-2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού, επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, ήτοι εντός 30 ημερών, κατά το 215 παρ. 2 ΚΠολΔ, από την κατάθεσή της στις 11-01-2023, παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του καθ' ύλην (18 ΚΠολΔ) και κατά τόπο (22, 33 ΚΠολΔ) αρμοδίου Δικαστηρίου τούτου, κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, δεδομένου και ότι: α) οι προτάσεις της δεύτερης ενάγουσας κατατέθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με το 237 παρ.1 ΚΠολΔ, στις 10-05-2023 (όπως προκύπτει από τη σχετική βεβαίωση της Γραμματέα της έδρας επί του αντιγράφου των προτάσεων), ήτοι εντός 90 ημερών από την κατάθεση της αγωγής στις 11-01-2023, β) νόμιμα και εμπρόθεσμα εντός της ως άνω προθεσμίας (237 παρ. 1 ΚΠολΔ) προσκομίστηκαν από τη δεύτερη ενάγουσα το ανωτέρω αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής και το από 05-05-2023 δικαστικό, κατ' άρθρο 96 παρ.1 ΚΠολΔ, πληρεξούσιο, γ) κατατέθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα το από 15-12-2022 ενημερωτικό έγγραφο, υπογεγραμμένο από τη δεύτερη ενάγουσα και την πληρεξούσια δικηγόρο της, από το οποίο να προκύπτει η ενημέρωση της πρώτης από την δεύτερη για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς (3 παρ. 2 Ν.4640/2019) και δ) προσκομίζεται από τη δεύτερη ενάγουσα το από 25-04-2023 πρακτικό διεξαγωγής υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης (7 παρ. 4 Ν.4640/2019). Η αγωγή είναι ορισμένη, ως προς τη βάση της που στηρίζεται στο άρθρο 862 ΑΚ, καθόσον περιέχει όλα τα απαιτούμενα, κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ, στοιχεία για τη νομική θεμελίωση και τη δικαστική της εκτίμηση, απορριπτόμενων των περί το αντιθέτου ισχυρισμών της εναγόμενης, αφού αναφέρει: 1) την οικονομική κατάσταση του πρωτοφειλέτη πριν αυτός καταστεί αναξιόχρεος (ήτοι, συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία και την αξία εκάστου), 2) το πταίσμα του δανειστή, ήτοι της εναγόμενης, 3) την επιγενόμενη αδυναμία ικανοποίησης της εναγόμενης από τον πρωτοφειλέτη και 4) την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του πταίσματος της εναγόμενης και της

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

K

επιγενόμενης αδυναμίας ικανοποίησης της από τον πρωτοφειλέτη της ανωτέρω συμβάσης (ΑΠ 90/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1068/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και Γεωργιάδης Απ. Ειδικό Ενοχικό τ.ΙΙ παρ.20 αριθμός 149). Είναι, επίσης, ορισμένη και ως προς τη βάση της, που στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 178-179 ΑΚ, απορριπτόμενων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της εναγόμενης, αφού αναφέρει: 1) τη σύμβαση εγγύησης που προσβάλλεται, 2) την αξία παροχής και αντιπαροχής σε κάθε σύμβαση, 3) την επίτευξη ωφέλειας για την εναγόμενη με την εκμετάλλευση της απειρίας της δεύτερης ενάγουσας και 4) τα περιστατικά που θεμελιώνουν την απειρία της δεύτερης ενάγουσας (ΑΠ 67/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 82/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 978/2007 ΧΡΙΑΔ 2008 σελ. 115 και Νικολόπουλος σε Γεωργιάδη ΣΕΑΚ άρθρο 179 αριθ.10). Τέλος, η αγωγή είναι νόμω βάσιμη, στηριζόμενη, ως προς την πρώτη, δεύτερη και έκτη κύρια βάση της, στις διατάξεις των άρθρων 174, 332 παρ.1, 862, 863 ΑΚ, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην προηγηθείσα μείζονα σκέψη, ως προς δε την τρίτη, τέταρτη και πέμπτη βάση στις διατάξεις των άρθρων 178, 179 περ. α, 140 επ. 200, 281, 288 ΑΚ και στις διατάξεις των άρθρων 70, 176, 189, 191 παρ.2 ΚΠολΔ και επομένως, πρέπει να εξεταστεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 421 ΚΠολΔ «Οι διάδικοι μπορούν να προσκομίσουν προαποδεικτικώς ένορκες βεβαιώσεις, εφόσον αυτές λαμβάνονται ενώπιον του ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή δικηγόρου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα ή ενώπιον του προξένου της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα κατά τη διαδικασία των άρθρων 422 έως 424....», κατά δε τη διάταξη του άρθρου 422 του ίδιου Κώδικα, «1. Ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη ένορκης βεβαίωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, επιδίδει δύο (2) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την βεβαίωση στον αντίδικο κλήση, η οποία αναφέρει την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τόπον, ημέρα και ώρα που θα δοθεί, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα. 2. Κατά τη βεβαίωση παρίστανται, εφόσον το επιθυμούν, οι διάδικοι. 3. Δεν επιτρέπεται η λήψη ένορκων βεβαιώσεων πάνω από τριών (3) για κάθε διάδικο και δυο (2) για την αντίκρουση, για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας», ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου

8^η σελίδα

ΕΝ ΔΙΚΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΔΡΑΜΑΣ

424 του ίδιου Κώδικα, «Ένορκη βεβαίωση σε δίκη για την οποία δίδεται δεν λαμβάνεται υπόψη, ούτε για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, όταν: α) δεν έχει γίνει εμπρόθεσμη κλήση του αντιδίκου, β) δίδεται ενώπιον άλλου από τα αναφερόμενα στο άρθρο 421 όργανα ή σε διαφορετικό τόπο, ημέρα και ώρα από αυτήν που αναφέρεται στην κλήση, γ) η κλήση δεν αναφέρει το ονοματεπώνυμο του μάρτυρα, την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα που θα δοθεί, και δ) όταν παραβιάζεται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 421. Ένορκη βεβαίωση κατά παράβαση των λοιπών διατάξεων λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν συντρέχει δικονομική βλάβη του αντιδίκου». Συνεπώς, απαραίτητη προϋπόθεση για την εκτίμηση των ενόρκων βεβαιώσεων από το δικαστήριο της ουσίας αποτελεί η λήψη τους μετά από προηγούμενη πριν από δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες κλήτευση του αντιδίκου του διαδίκου, που τις επικαλείται και τις προσκομίζει, ο οποίος και υποχρεούται στην επίκληση και απόδειξη της κλήτευσης, εκτός αν ο αντίδικός του παραστάθηκε κατά τη λήψη της ένορκης βεβαίωσης. Δεν αρκεί, όμως, η αναφορά στην ένορκη βεβαίωση, περί νόμιμης κλήτευσης του αντιδίκου, δεδομένου ότι η κλήτευση και ο χρόνος αυτής, ο έλεγχος των οποίων ανήκει στο δικαστήριο, αποδεικνύεται από τον επικαλούμενο και προσκομίζοντα τη βεβαίωση, με την προσκομιδή της σχετικής έκθεσης επιδόσεως, που αποτελεί δημόσιο έγγραφο και παράγει πλήρη απόδειξη και όχι με την ένορκη βεβαίωση αυτή καθεαυτή. Αν το δικαστήριο της ουσίας λάβει υπόψη του ένορκη βεβαίωση χωρίς να έχει νομίμως κλητευθεί ο αντίδικος, (που δεν παρέστη κατά τη λήψη της), λαμβάνει υπόψη του ανεπίτρεπτο από το νόμο αποδεικτικό μέσο (ΑΠ 1520/2013, ΑΠ 1529/2012, ΑΠ 551/2012, ΑΠ 651/2012, ΕφΠειρ 103/2015, όλες ΤΝΠ Νόμος).

Από την εκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων και πιο συγκεκριμένα, από όλα τα έγγραφα, που επικαλούνται και νομίμως προσκομίζουν οι διάδικοι, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, μη λαμβανομένης υπόψιν της υπ' αριθ. ένορκης βεβαίωσης που συντάχθηκε ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης, που προσκομίζει η ενάγουσα, καθόσον δεν επικαλέστηκε και δεν προσκόμισε, όπως ήταν υποχρεωμένη, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στη νομική σκέψη, και την κλήτευση της αντιδίκου της καθώς και τη σχετική έκθεση

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Κ

Κ

Κ

επιδόσεως της κλήτευσης αυτής, εφόσον η αντίδικος δεν παραστάθηκε κατά την λήψη αυτής (ένορκης βεβαίωσης), δεδομένου ότι δεν αρκεί η αναφορά στην ως άνω ένορκη βεβαίωση, περί νόμιμης κλήτευσης της αντιδίκου, δεδομένου ότι ο έλεγχος της κλήτευσης και του χρόνου αυτών, ανήκει στο δικαστήριο και αποδεικνύεται από τον επικαλούμενο και προσκομίζοντα τη βεβαίωση, με την προσκομιδή της σχετικής έκθεσης επιδόσεως, που αποτελεί δημόσιο έγγραφο και παράγει πλήρη απόδειξη και όχι με την ένορκη βεβαίωση αυτή καθεαυτή, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 του ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 5 Οκτωβρίου 2006 η δεύτερη ενάγουσα και ο σύζυγός της, ο οποίος απεβίωσε στις 17-01-2023 υπέγραψαν ως εγγυητές, τη με αριθμό 284/2006 σύμβαση δανείου και με αριθμό λογαριασμού 1966400040546 με την «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», σε κατάστημα της Δράμας, για ποσό 40.000,00 ευρώ, για την κάλυψη προσωπικών αναγκών του υιού τους, 21 ετών τότε, που ανέλαβε εκείνος ως πρωτοφειλέτης. Οι δόσεις του δανείου, τις οποίες είχε αναλάβει να καταβάλει εξολοκλήρου ο υιός τους ανέρχονταν περίπου στο ποσό των 300,00 ευρώ μηνιαίως και με τα χρόνια ήταν διαρκώς αυξανόμενες. Με το δάνειο αυτό, ο υιός τους αγόρασε το 50% κυριότητας ενός επαγγελματικού φορτηγού, την άδεια επαγγελματικής χρήσης του φορτηγού αυτού και επίσης συνέβαλε στα έξοδα της επιχείρησης που είχε ιδρύσει στις 10-05-2007 μαζί με τον ήτοι την συνιδιοκτησία Φορτηγών Δημοσίας Χρήσεως Φ.Δ.Χ. με την επωνυμία όπου εργαζόταν ως αυτοκινητιστής δημοσίας χρήσεως. Τον Αύγουστο του 2010, ωστόσο, ο πρωτοφειλέτης, υιός τους, σταμάτησε τις καταβολές του δανείου, καθώς αδυνατούσε οικονομικά, το δε ποσό της μηνιαίας δόσης ανερχόταν στα 303,73 ευρώ και το άληκτο κεφάλαιο του δανείου στα 35.474,99 ευρώ. Από την επιχείρηση αυτή αποχώρησε, βάσει του Ιδιωτικού Συμφωνητικού Λύσης της Συνιδιοκτησίας, στις 11-04-2011 και την ίδια ημέρα, αμέσως μετά την αποχώρησή του από την εταιρεία αυτή, πώλησε το μερίδιό του (50% πλήρους κυριότητας του σε φορτηγό Δ.Χ.) στον πρώην συνέταιρό του για μόλις 2.000 ευρώ, λόγω της απελευθέρωσης του

επαγγέλματος των αυτοκινητιστών. Το δάνειο αυτό το είχε λάβει ο υιός τους για τις επαγγελματικές του ανάγκες και για την λήψη του, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εναγόμενης, απαραίτητη προϋπόθεση ήταν η υπογραφή και των δυο ως εγγυητών στο δάνειο αυτό, αλλά και η εγγραφή υποθήκης σε ένα ακίνητο αποκλειστικής κυριότητας της δεύτερης ενάγουσας και συγκεκριμένα σε ένα διαμέρισμα στην

εμβαδού 70 τ.μ. Η δεύτερη ενάγουσα, ούσα άπειρη στις τραπεζικές συναλλαγές, καθώς ζει στο χωριό ασχολείται μέχρι και σήμερα με τα οικιακά, χωρίς να έχει τελειώσει την βασική σχολική εκπαίδευση, συμβλήθηκε μαζί με το σύζυγό της, αγρότη, στην σύμβαση αυτή ως εγγυήτρια και δέχθηκε να υποθηκευθεί το ως ανω διαμέρισμά της στη Θεσσαλονίκη, προς εξασφάλιση του δανείου. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ήδη από το 2010 περίπου, η επιχείρηση του υιού τους δεν απέφερε κέρδη και ήταν ζημιογόνα, με αποτέλεσμα ο υιός τους να αδυνατεί να καλύψει τις δόσεις του δανείου ύψους 303,70 ευρώ τον μήνα, τα έξοδα της επιχείρησης του αλλά και τα προς το ζην, ώσπου τελικά αναγκάστηκε να αποχωρήσει από αυτή. Ωστόσο, η εναγόμενη, της οποίας τα δάνεια διαχειρίζεται σήμερα η εταιρεία «ΡQH Ενιαία Ειδική Εκκαθάριση Ανώνυμη Εταιρεία» η οποία αποτελεί ειδικό εκκαθαριστή, δεν κινήθηκε εναντίον του πρωτοφειλέτη, υιού της δεύτερης ενάγουσας, ώστε να καταγγείλει τη σύμβαση δανείου, όταν ο τελευταίος έπαυσε να πληρώνει τις δόσεις. Επίσης η εναγόμενη δεν προέβη και σε οποιαδήποτε άλλη νομική ενέργεια εναντίον του πρωτοφειλέτη από τότε που σταμάτησε ο τελευταίος την καταβολή των δόσεων του δανείου, μέχρι και σήμερα, προκειμένου να καταγγείλει την σύμβαση και να διεκδικήσει την ικανοποίηση της απαίτησής της με μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης εναντίον του. Ειδικότερα, η εναγόμενη, μέχρι και σήμερα, δεν έχει στείλει οποιαδήποτε εξώδικη δήλωση - καταγγελία της σύμβασης του δανείου προς τον πρωτοφειλέτη, αν και το δάνειο δεν εξυπηρετείται εδώ και πολλά χρόνια ούτε και προέβη ποτέ σε ενέργειες έκδοσης διαταγής πληρωμής κατά του πρωτοφειλέτη, προκειμένου να κατάσχει και να εκποιήσει το περιουσιακό στοιχείο που διέθετε ο πρωτοφειλέτης. Η μονή ενέργεια της εναγόμενης όλα αυτά τα έτη αποτελεί η αποστολή της από 11-07-2012 δήλωσης όχλησης - πρόσκλησης σε καταβολή απευθυνόμενη μόνο προς τους εγγυητές του

δανείου και όχι προς τον πρωτοφειλέτη, δηλώνοντας σε αυτήν ότι το υπόλοιπο του δανείου ανερχόταν στις 11-07-2012 στο ποσό των 3.388,10 ευρώ. Ωστόσο, σύμφωνα με το όρο 7 της σύμβασης δανείου προβλέπεται ότι «σε περίπτωση που καθυστερείται η εξόφληση οποιοσδήποτε δόσης ή τμήματος της ή σε περίπτωση που καθυστερείται η εξόφληση δεδουλευμένων τόκων και εξόδων ή σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει τους σκοπούς του δανείου σε εύλογη προθεσμία ή για κάθε παράβαση όρων της παρούσας σύμβασης εκ μέρους του ο Οφειλέτης γίνεται υπερήμερος χωρίς καμιά ειδοποίησή, επιταγή ή άλλη όχληση. Η Τράπεζα στις παραπάνω περιπτώσεις έχει το δικαίωμα, μετά την πάροδο τριών (3) μηνών από την υπερημερία του Οφειλέτη να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση και ν' αναζητήσει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού του δανείου, το οποίο καθίσταται από της καταγγελίας ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και επιβαρύνεται με το επιτόκιο υπερημερίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση η Τράπεζα, πριν προβεί στην καταγγελία της σύμβασης, για τους παραπάνω λόγους, έχει την υποχρέωση να καλέσει τον Οφειλέτη και τον εγγυητή με συστημένη επιστολή ή με άλλο τρόπο, ώστε να εξοφλήσουν την ληξιπρόθεσμη οφειλή τους σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, γνωστοποιώντας τους ότι σε αντίθετη περίπτωση θα καταγγείλει τη σύμβαση με συνέπεια το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού του δανείου να καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και ότι η Τράπεζα θα επιδιώξει την είσπραξή του με κάθε νόμιμο μέσο. Οι τόκοι υπερημερίας που προκύπτουν θα προστίθενται στο ληξιπρόθεσμο ποσό ανά εξάμηνο και θα ανατοκίζονται....». Σύμφωνα με τον παραπάνω όρο της σύμβασης δανείου, η εναγόμενη τράπεζα αμέλησε να ασκήσει το συμβατικό δικαίωμά της για καταγγελία της σύμβασης λόγω μη καταβολής τριών (3) ληξιπρόθεσμων δόσεων κατά τον χρόνο της αρχικής ληξιπρόθεσμης οφειλής του δανείου που ήταν το έτος 2012 όταν δηλαδή έπαυσε τις καταβολές των μηνιαίων δόσεων ο πρωτοφειλέτης και μέχρι σήμερα δεν έχει κάνει οποιαδήποτε νομική κίνηση ή ενέργεια προς ικανοποίηση της απαίτησής της. Η μη χρήση του συμβατικού δικαιώματος για καταγγελία της σύμβασης από την πλευρά της εναγόμενης από το 2012 έως και σήμερα ήτοι εδώ και 10 ολόκληρα χρόνια, παρά το γεγονός ότι η εναγόμενη είχε διαπιστώσει ήδη από το 2012 την ασυνέπεια του

πρωτοφειλέτη στην αποπληρωμή του δανείου, επιδεικνύει την βαριά αμέλεια και αδράνειά της ως προς την ικανοποίηση της απαίτησής της. Η ως άνω επιλογή της εναγόμενης διά των αρμοδίων υπαλλήλων της να μην προβεί, κατ' ενάσκηση συμβατικού της δικαιώματος, όπως αναγράφεται στον όρο 7 στη σύμβαση του δανείου, σε ικανοποίηση της απαίτησής της με μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του πρωτοφειλέτη άμεσα και έγκαιρα, παρά να αδρανή μέχρι και σήμερα να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια για την ικανοποίηση της απαίτησής της έναντι του πρωτοφειλέτη, αποδεικνύει την αδικαιολόγητη αμέλεια της. Από τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται ότι μετά από τη σύναψη της σύμβασης κατέστη αδύνατη η ικανοποίηση της δανείστριας εναγομένης από τον πρωτοφειλέτη, καθώς ήδη από το έτος 2012 αυτός δεν έχει προβεί σε καμία καταβολή για εξόφληση της απαίτησής του. Επιπλέον, ενώ δεν υπήρχε περιουσία του πρωτοφειλέτη κατά τη σύναψη της σύμβασης το έτος 2006, αυτός απέκτησε κινητή περιουσία το έτος 2007, την οποία ωστόσο εκποίησε, χωρίς να προλάβει η εναγόμενη να προβεί σε μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης εναντίον του. Από την πλευρά της, η εναγόμενη δανείστρια επέδειξε όλο το χρονικό διάστημα από τη μη καταβολή των δόσεων του δανείου από τον πρωτοφειλέτη από τον Ιούλιο του 2012 μέχρι και σήμερα αδράνεια και αδιαφορία για την είσπραξη της απαίτησής της, που αποκλίνει ασυνήθιστα και ιδιαίτερα σοβαρά από την συμπεριφορά του μέσου συνετού και επιμελούς ανθρώπου, γιατί δεν μερίμνησε για την έγκαιρη καταγγελία της σύμβασης και το κλείσιμο του σχετικού λογαριασμού, έτσι ώστε να αποφευχθεί η υπερχρέωση του πρωτοφειλέτη, καθώς, ενώ ο οφειλέτης διέκοψε τις καταβολές του ήδη από το 2012, μέχρι και σήμερα η εναγόμενη δεν έχει προβεί σε καταγγελία της σύμβασης και κλείσιμο του λογαριασμού. Επιπροσθέτως, δεν προκύπτει από οποιοδήποτε στοιχείο, ούτε άλλωστε η εναγόμενη επικαλείται με τις προτάσεις της, οποιαδήποτε εξώδικη όχληση προς τον πρωτοφειλέτη για εξόφληση της οφειλής του, ούτε κάποια απόπειρα δικαστικής διεκδίκησης της είσπραξης της απαίτησης, είτε κατά το χρόνο που ο πρωτοφειλέτης έπαψε να είναι συνεπής στις καταβολές του είτε και μεταγενέστερα. Η ανωτέρω κρίση του Δικαστηρίου δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η εναγομένη απέστειλε την από 11-07-2012 δήλωση όχληση - πρόσκληση σε καταβολή προς τους εγγυητές όμως μόνο της επίδικης

συμβάσης δανείου, δηλώνοντας ότι το υπόλοιπο του δανείου ανερχόταν στις 11-07-2012 στο ποσό των 3.388,10 ευρώ, καθώς, δεν δικαιολογείται η μετα το έτος 2012 πλήρης έλλειψη οποιασδήποτε όχλησης προς τον πρωτοφειλέτη για την εξόφληση της οφειλής του, ούτε το γεγονός ότι η εν λόγω εναγόμενη δεν μερίμνησε να καταγγείλει μετα από την από 11-07-2012 δήλωση – πρόσκληση την επίμαχη σύμβαση ή να επιδιώξει την είσπραξή της με άσκηση των κατάλληλων ένδικων βοηθημάτων κατά του πρωτοφειλέτη. Εξάλλου, η εναγόμενη είχε τη δυνατότητα να επιδιώξει την ικανοποίηση της αξίωσής της οποιαδήποτε στιγμή έκρινε πως ο πρωτοφειλέτης κινδύνευε να καταστεί αναξιόχρεος, καθώς το άρθρο 7 ένδικης σύμβασης της αναγνώριζε το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση και να προχωρήσει στο κλείσιμο του λογαριασμού παροχής πίστωσης μετά την πάροδο τριών (3) μηνών από την υπερημερία του Οφειλέτη. Αν η εναγόμενη είχε επιδείξει συνετή συναλλακτική συμπεριφορά, ήτοι είχε επιδιώξει την είσπραξη της οφειλής από τη στιγμή που αυτή κατέστη ληξιπρόθεσμη, θα είχε αποφευχθεί η υπερχρέωση του πρωτοφειλέτη. Συνάγεται, επομένως, ότι η ικανοποίηση της εναγόμενης από τον πρωτοφειλέτη της ένδικης σύμβασης, κατέστη αδύνατη από δικό της πταίσμα και δη από βαριά της αμέλεια, εξ' αυτού δε του λόγου η εγγυήτρια της ανωτέρω σύμβασης και ήδη δεύτερη ενάγουσα πρέπει να ελευθερωθεί από την υποχρέωσή της να εξοφλήσει την παραπάνω οφειλή. Εξάλλου στη επίδικη σύμβαση δανείου δεν υπάρχει σχετικός όρος περί παραίτησης της δεύτερης ενάγουσας από το δικαίωμα ελευθερώσεως του άρθρου 862 ΑΚ, η οποία παραίτηση σε κάθε περίπτωση θα ήταν άκυρη, κατά το άρθρο 332 παρ.1 ΑΚ, καθώς εν προκειμένω η αδυναμία ικανοποίησης της απαίτησης οφείλεται σε βαριά αμέλεια της δανείστριας εναγόμενης. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως προς την πρώτη βάση της, παρελκουσής της διερεύνησης των υπολοίπων βάσεων αυτής και των κατ' αυτών στρεφόμενων ισχυρισμών της εναγόμενης. Ειδικότερα, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η δεύτερη ενάγουσα έχει ελευθερωθεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 862 ΑΚ, από τη σύμβαση εγγύησης που σύναψε με την εναγόμενη, και συγκεκριμένα από την υπ' αριθμό 284/05-10-2006 σύμβαση δανείου για προσωπικές ανάγκες, με πρωτοφειλέτη τον Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η εναγομένη,

λόγω της ήττας της, στα δικαστικά έξοδα της δεύτερης ενάγουσας, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΑΚΟΠΤΕΤΑΙ βία η δίκη που ανοίχτηκε με την υπό κρίση αγωγή ως προς τον πρώτο ενάγοντα.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η δεύτερη ενάγουσα έχει ελευθερωθεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 862 ΑΚ, από τη σύμβαση εγγύησης που συνήψε με την εναγομένη και συγκεκριμένα από την υπ' αριθμό 284/05-10-2006 σύμβαση δανείου για προσωπικές ανάγκες, με πρωτοφειλέτη τον

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πέννημα (350) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στη Δράμα την 29η Ιουλίου 2024 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Δράμα την 4η Σεπτεμβρίου 2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

